

- vast te stellen dat de handeling van een arts van 13 juli 2004, waarbij rekwirant de toegang tot de gebouwen van de Commissie wordt ontzegd, nietig en onwettig is daar het niet om een besluit van het TABG gaat dat naar behoren is gemotiveerd;
- de nietigheid vast te stellen van de handeling van een ambtenaar van de Commissie van 22 september 2004, waarin wordt voorgesteld om het vermeende ambtshalve ziekteverlof van rekwirant met zes maanden te verlengen, en van de andere daarop volgende handelingen die verwijzen naar eerdere documenten van een ambtenaar van het TABG uit juni 2004;
- de overige vorderingen voor de rechter in eerste aanleg toe te wijzen;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In zijn hogere voorziening stelt rekwirant dat het Gerecht een vergissing heeft gemaakt door zijn beslissing op een onjuiste rechtsgrondslag te baseren, namelijk artikel 59 van het Statuut betreffende het ambtshalve ziekteverlof, terwijl de Commissie inbreuk heeft gemaakt op artikel 86 van het Statuut en bijlage IX erbij alsmede op de bepalingen betreffende het organiseren van administratieve procedures en tuchtprocedures. Voorts stelt rekwirant dat het Gerecht zijn rechten van de verdediging, artikel 6 van het Europees Verdrag ter bescherming van de rechten van de mens en het beginsel van een eerlijk proces heeft geschonden, door uitspraak te doen op basis van een onvolledig dossier en zonder zich te hebben uitgesproken over het vermeende bestaan van een parallel dossier. Ook heeft het Gerecht artikel 8 van het Europees Verdrag ter bescherming van de rechten van de mens geschonden door uitspraak te doen op basis van vals bewijs. Bovendien heeft het Gerecht in het bestreden arrest geen uitspraak gedaan over zijn verzoek om heropening van de procedure. Het Gerecht heeft ten onrechte nagelaten, de juridische consequenties te trekken uit de vermeende onbevoegdheid van het gezag dat het besluit heeft genomen om hem ambtshalve met ziekteverlof te zenden, dat het Gerecht wegens onbevoegdheid en het ontbreken van motivering non-existent had moeten verklaren.

Beroep ingesteld op 16 februari 2007 — IPK International — World Tourism Marketing Consultants/Commissie

(Zaak T-41/07)

(2007/C 82/99)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH (München, Duitsland) (vertegenwoordiger: C. Pitschas, advocaat)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- nietig te verklaren beschikking C(2006) 6452 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 4 december 2006 betreffende de terugvordering van geldmiddelen ten bedrage van 318 000 EUR, vermeerderd met verdragingsrente;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster komt op tegen beschikking C(2006) 6452 van de Commissie van 4 december 2006 betreffende de terugvordering van geldmiddelen die zij vóór de intrekking van de toekenningsbeschikking als voorschot heeft ontvangen voor het project ECODATA. Deze beschikking was gegeven krachtens artikel 256 EG.

De intrekking van de beschikking tot toekenning van een subsidie voor de oprichting van een gegevensbank voor ecologisch toerisme in Europa gebeurde bij beschikking van de Commissie van 13 mei 2005 en is door verzoekster bij het Gerecht van eerste aanleg aangevochten (zie zaak T-297/05).

In de motivering van haar beroep betoogt verzoekster dat de bestreden beschikking onwettig is, dat zij berust op een onwettige intrekking van de beschikking en dat zij onvermijdelijk de onwettigheid van deze beschikking deelt. Bovendien betoogt verzoekster dat de bestreden beschikking een eenzijdige rechtshandeling is, hoewel het recht dat hieruit voortvloeit een contractueel recht is dat bijgevolg slechts geldend kan worden gemaakt in een civielrechtelijke procedure bij de bevoegde nationale rechterlijke instanties van een lidstaat.

Beroep ingesteld op 16 februari 2007 — Dow Chemical e.a./Commissie

(Zaak T-42/07)

(2007/C 82/100)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: The Dow Chemical Company (Midland, Verenigde Staten van Amerika), Dow Deutschland Inc. (Schwalbach, Duitsland), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Schwalbach, Duitsland), Dow Europe GmbH (Horgen, Zwitserland) (vertegenwoordigers: D. Schroeder, P. Matthey en T. Graf, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- The Dow Chemical Company concludeert dat het het Gerecht behage de beschikking nietig te verklaren voor zover zij haar betreft;

- Dow Deutschland Inc. concludeert dat het het Gerecht behage artikel 1 van de beschikking nietig te verklaren voor zover daarin wordt vastgesteld dat Dow Deutschland Inc. vanaf 1 juli 1996 inbreuk heeft gemaakt op de artikelen 81 EG en 53 EER;
- alle verzoeksters (en The Dow Chemical Company subsidiair) concluderen dat het het Gerecht behage hun geldboetes substantieel te verlagen;
- alle verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage
 - de Commissie te bevelen de proceskosten en andere kosten en uitgaven van verzoeksters met betrekking tot deze zaak te betalen, alsmede de kosten die verzoeksters hebben gemaakt om een bankgarantie voor te leggen voor de geldboetes, hangende de beslissing van het Gerecht; en
 - elke andere maatregel te nemen die het Gerecht passend acht.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters vorderen de gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2006) 5700 def. van de Commissie van 29 november 2006 in zaak COMP/F/38.638 — Butadiëenrubber en emulsie-styreenbutadiëenrubber, waarbij de Commissie heeft vastgesteld dat verzoeksters, samen met andere ondernemingen, artikel 81 EG en artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte hebben geschonden door afspraken te maken over richtprijzen voor de producten, door klanten te verdelen door middel van non-agressieovereenkomsten en door gevoelige commerciële informatie in verband met prijzen, concurrenten en klanten in de sectoren butadiëenrubber en emulsie-styreenbutadiëenrubber uit te wisselen.

Tot staving van hun vordering voeren verzoeksters primair drie middelen aan:

Met het eerste middel, dat uit drie onderdelen bestaat, voert The Dow Chemical Company (hierna: „TDCC”) aan dat de Commissie blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting a) door op grond van de veronderstelling dat een 100 %-dochtervennootschap in wezen de instructies van de moedervennootschap volgt, vast te stellen dat TDCC inbreuk had gepleegd, zonder na te gaan of de moedervennootschap inderdaad een dergelijke bevoegdheid had uitgeoefend; b) door haar een geldboete op te leggen op grond dat zij haar verantwoordelijk acht voor de inbreuken die zijn begaan door haar dochtervennootschappen; en c) door geen gebruik te maken van haar discretionaire bevoegdheid om te besluiten om haar beschikking al dan niet tot TDCC te richten.

Met het tweede middel betogen Dow Deutschland Inc. en TDCC dat de Commissie blijk heeft gegeven van een onjuiste opvatting van de feiten en van het recht bij de vaststelling van de duur van de deelname van Dow Deutschland Inc. aan de inbreuk door als aanvangsdatum van de inbreuk 1 juli 1996 te kiezen.

Met het derde middel betogen verzoeksters dat de Commissie feitelijke en juridische onjuistheden heeft begaan bij de bereke-

ning van het basisbedrag van de hun opgelegde geldboetes. In het bijzonder zouden onjuistheden zijn begaan met betrekking tot de beoordeling van de ernst van de inbreuk, de verschillende behandeling die de Commissie toepaste op de basisbedragen, de vermenigvuldigingsfactor die de Commissie toepaste zodat de geldboetes voldoende afschrikkende werking zouden hebben en ten slotte met betrekking tot de verhoging van het basisbedrag van de geldboetes, gelet op de duur van de inbreuk.

Hogere voorziening ingesteld op 14 februari 2007 door Neophytou tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 13 december 2006 in zaak F-22/05, Neophytou/Commissie

(Zaak T-43/07 P)

(2007/C 82/101)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Neophytos Neophytou (Itzig, Luxemburg) (vertegenwoordiger: S. A. Pappas, advocaat)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- vernietiging van het bestreden arrest en, dientengevolge, nietigverklaring van het litigieuze besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag;
- verwijzing van de verwerende partij in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirant komt op tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken in zaak F-22/05, waarin het oordeelde dat de grieven die rekwirant ter terechtzitting heeft aangevoerd niet-ontvankelijk waren en dat er geen sprake was van schending van het non-discriminatiebeginsel.

Ter onderbouwing van zijn eerste middel stelt rekwirant dat hij in zijn betoog betreffende de samenstelling van het selectiecomité had moeten worden ontvangen, aangezien het was gebaseerd op nieuwe feitelijke gegevens die volgens hem pas tijdens de terechtzitting aan het licht waren gekomen. Bovendien is de onwettige samenstelling van een orgaan een kwestie van bevoegdheid, die derhalve ambtshalve had moeten worden onderzocht. Hij had dus in de gelegenheid moeten worden gesteld, dit nieuwe punt aan de orde te stellen.